

naar det ærede Medlem ved sin Omtale af Landpostbudene næsten lod skinne igenem, at Landpostbudenes Krav aldrig bleve hørte, og at deres Ønsker ikke bleve opfyldte, vil jeg dog erindre om, at Gang paa Gang, sjældent med længere Mellemrum end 2 Aar, ere vi her i Tinget gaaede med til Forhøjelser af Landpostbudenes Lønninger, Alderstillæg og de andre Emolumenter, de have. Jeg vil erindre om, at blot fra 1891 indtil Postlønningsloven af 1902 er der ved forskellige Lejligheder gennem Finanslovsbevillinger tilstaaet Landpostbudene et aarligt Merbeløb af 765,000 Kr., altsaa over $\frac{3}{4}$ Million, det viser, at der stadig har været lydhørt Øre for Landpostbudenes Krav her i Tinget. Det er altsaa ingenlunde saaledes, at man ikke har hørt, naar de have banket paa, og ingenlunde saaledes, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu udtalte, at Finansudvalgets Flertal og Ministeren ogsaa ved denne Lejlighed vare enige om slet ikke at ville høre paa noget, eller stillede sig afvisende over for Landpostbudene paa alle Punkter af de ny Begæringer, de nu have stillet. Jeg skal omtale de to Spørgsmaal, om hvilke det ærede Mindretal har stillet Forslag, nemlig Huslejegodtgørelsen og Sygehjælpen. Allerede disse 2 Punkter ville vise, at det ærede Medlem slet ikke har Ret, naar han udtaler, at der mellem Udvalgets Flertal og mig er Enighed om slet ikke at ville høre paa noget af de Ønsker, Landpostbudene have. Angaaende Huslejegodtgørelse til Landpostbude i Provinsbyer, har jeg i Finansudvalget fremlagt en Liste over eventuelle Huslejegodtgørelser til alle Landpostbude, der udgaa fra Købstæder, og jeg har samtidig med, at jeg fremlagde den udarbejdede Liste, meddelt, at jeg agtede paa næste Aars Finanslovsforslag at optage Forslag om, at Landpostbude, der udgaa fra Købstæderne, faa samme Huslejegodtgørelse som de der boende Postbude. Men samtidig har jeg ogsaa erindret om, at det kun er $1\frac{1}{2}$ Aar siden, den ny Postlønningslov traadte i Kraft, og at denne Lov omfatter baade Postbudenes og Landpostbudenes Lønningsforhold. Udvalget fastsatte den Gang, og Rigsdagen vedtog Huslejegodtgørelse for Postbude og Pakmestre — den ansættes administrativt inden for bestemte Grænser, som ere fastsatte i Loven. Det fastsattes samtidig af Udvalget saa vel som af Rigsdagen, at Landpostbudene ikke faa en saadan Huslejegodtgørelse. Der var intet Ændringsforslag stillet den Gang, heller

ikke fra de Partifæller, som den ærede Forslagsstiller havde i Lønningsudvalget; altsaa for ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Aar siden blev det fastslaaet her, at Postbudene faa Huslejegodtgørelse, Landpostbudene ikke. Det ligger altsaa kun meget kort tilbage, at Lovgivningsmagten tog Stilling til Sagen. Imidlertid mener jeg, at der kan være Anledning til at give Landpostbudene en lignende Huslejegodtgørelse; Huslejen er jo meget forskellig, om et Landpostbud bor f. Eks. i Odense, eller han bor i en Landsby. Ganske vist indser jeg, at man selv ved at træffe den Ordning, at give Huslejegodtgørelse til de Landpostbude, der bo i Købstæderne, alligevel ikke vil kunne tilfredsstille alle og alligevel ikke kan gennemføre en helt igennem retfærdig Ordning, idet der jo er adskillige Landsbyer, Stationsbyer eller lignende, hvor Huslejen ogsaa er betydelig højere end ude paa det egentlige Land. Men altsaa: skønt den vedtagne Postlønningslov, der traadte i Kraft i September 1902, altsaa for $1\frac{1}{2}$ Aar siden, fastsatte baade Postbudenes og Landpostbudenes Løn og bestemte, at de første tillægges der Huslejegodtgørelse, de sidste ikke, kunde jeg ønske, at ogsaa de sidste kunde faa bevilget Huslejegodtgørelse, men jeg mener ganske vist, at der dog skal gaa lidt Tid, efter at en almindelig Lønningslov er vedtagen, inden man begynder ved Finanslovsbevillinger at bygge ny Tilbygninger til en saadan Lønningslov. Jeg var derfor betænkelig ved allerede paa det nu foreliggende Finanslovsforslag at stille et saadant Forslag, idet man jo den Gang vilde kunne sige, at der kun var hengaaet et Aar efter Postlønningslovens Vedtagelse, før man nu allerede kom med Forslag om mere, om ny Etager. Jeg fandt derfor, det var vel tidligt, men, som det ærede Medlem ogsaa har berørt, jeg har udtalt i Finansudvalget, at paa det næste, kommende Finanslovsforslag vil der blive optaget et Forslag om Huslejegodtgørelse for Landpostbudene.

Hvad angaar Sygedagene eller Sygehjælpen, er det saaledes nu, at i Kontrakten med Landpostbudene lyder § 7: „I Sygdomstilfælde har han at lade sin Tjeneste udføre paa egen Regning og Risiko ved en paalidelig, mindst 18 Aar gammel Person“. Det er altsaa en af de Regler, som Budene forpligtede sig til at rette sig efter, naar de slutte Kontrakt med Postvæsenet. Postvæsenet paatager sig ved Kontrakten sine Forpligtelser, Landpostbudene sine, og begge Parter kende jo de